

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Quæ Meditationes Complectitur circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædicationis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

34. De decem leprosis sanatis & ad Sacerdotes missis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

prohibitione non est deterritus Leprosus, sed egressus cepit predicare & diffamare sermonē: causaque fuit, cur plurima turba ad Christum audiendum concurreret. Neq; in hoc censendus est fuisse inobediens, aut errasse; potius, n. id fecit boni spiritus instinctu, & zelo gloriæ Dei, ac gratitudinis versus eum, qui ipsum sanauerat; vt sic omnibus esset venerationi, & multi ex eius doctrina proficerent; nam & ipse Christus Dominus sibi complacet, ne nos gratitudinis legibus & gloriæ Dei desimus. Eodem autem facto monemur; si quādo iustus quispiam ex animi sui demissione cupit sua opera occultare, licere nobis (nisi aliquod inde incommodum sequatur) ea promulgare & extollere, tum ad aliorum exemplum, tum ad ipsius iusti honorem.

MEDITATIO XXXIV.
DE DECEM LEPROSIS
 à Christo sanatis, & ad Sa-
 cerdotes missis.

PUNCTVM I.

VM ingrederetur IESVS quoddam castellum, occurrerunt ei decē viri leprosi, qui steterunt à longe, & leuauerunt vocem dicentes: Iesu praeceptor miserere nostri.

a Luc. 17. 12.

CONSIDERANDVM hic est, vt in proxima Meditatione, quo affectu isti leprosi orauerint, ostendentes suā humilitatē & reuerentiā

I.

dum à longè clamarent, indignos se iudicantes, qui ad CHRISTVM Dominum accederent: simul verò confidentiam magnā, & resignationem orationis suæ coniungebant: quia non dixerunt, sana nos, sed, *miserere nostri*, ut ipse misericordix omnino se subiicerent: His virtutibus etiam coniunctionem in orando addiderunt, quæ aliàs plurimum apud Deū potest, cum multi eadem necessitate pressi, simul & cum charitate orant: nam quod quisq; pro omnibus petit, sibi quoque impetrat. Ideo enim S. Iacobus dixit, *b orate pro inuicem, ut saluemini; multum enim valet deprecatio iusti assidua.* Cuius contrarium faciunt mendicantes huiusmodi, qui vellet soli petere: quia si multi petant, diuites offenduntur, ideoq; timent, illos non facturos eleemosynas: at noster Dominus non propterea defatigatur, quod multi ab eo petant: quia pro omnibus habet, & potius gaudet, quod omnes eius pauperes charitate inter se coniungantur: quibus propterea libentius suā eleemosynā impertitur. O liberalissime & benignissime magister; multi sumus in hoc mundo leprosi, decem istis expressi, quia decem sanctæ tuæ legis præcepta transgredimur; quamuis alij alijs immundiores sumus. omnium quæso, Domine, miserere: munda Hæreticos ab hæresis suæ leprâ, superbos à lepra superbiæ, carnales à lepra voluptatis carnis, meq; cum illis munda ab omni lepra, quæ in animæ meæ facultatibus internis & externis inheret: *c Ut sicut hætenus fuit sensus meus,*

b Iacob. 5. 16

c Baruch.
4. 28.

ut erra-

vt errarem à te, decies tantum iterum conuer-
tar, vt requiram te. Amen.

PUNCTVM II.

QVOS vt vidit IESVS, a dixit: *ite ostendi-
te vos sacerdotibus. Et factum est, dum
irent, mundati sunt.* a Luc. 17. 14.

PRIMUM considerandum, omne nostrum
bonum inde principium & originē suam ha-
bere, vt Christus Dominus noster misericor-
diæ suæ oculis nos respiciat, sicut aliàs est di-
ctum. Simul tamen cum fide, quam in his le-
prosis vidit, voluit obedientiam, quæ ex illa
nascitur, probare, illosq; in ea exercere, dicēs
illis, antequam eos sanaret, *ite ostendite vos
sacerdotibus*: quamuis ipse non ignoraret, legē
statuere, ne prius ad illos accederēt, quàm es-
sent à lepra mūdati, verūm illi, iudicium suū
resignātes, absq; vlla replicā aut morā, Chri-
sti iussioni paruerunt, & ita *factum est, vt dum
irent, mundarentur.* vt discamus, tum quanti
ipse faciat resignatam, ad nutum, & velocem
obedientiam; propter quam sæpè etiam facit
miracula. tum quòd qui viam fidem & fidu-
ciam in Christum habet, nihil dubitat in om-
nibus obedire, q̄ vel per seipsum, vel per suos
ministros iniungit; qui etiā ministri possunt,
resignationem & obedientiam suorum subdi-
torū probare, sicut Christus horum Leproso-
rū probauit. Hoc enim modo sciens Deus ma-
gnam Abrahæ fidem, voluit ad nostrum exem-
plum eius etiam obedientiam probare, dicēs,

Dd 3 b tolle

b Gen. 22. 2. *b tolle filium tuū vnigenitū, quem diligis, Isaac, & offer eum mihi in holocaustū.* quæ probatio præclarissimè euenit: nam fides, fiducia, & obedientia optimè, vt germanæ sorores, conueniunt ad executionem omnium, quæ placent diuinæ voluntati.

II

DEINDE consideranda est mystica huius facti causa, quæ eadem est cum causa proximi præcedentis miraculi, quamuis aliquid peculiare habeat. Factum est enim, vt disceremus, quid leprosis in anima faciendū sit, cum pro salute impetranda ad Deum accedunt, qui etiam per seipsum possit illam largiri, vult tamen vt prius ad sacerdotes nouæ legis accedat, qui sunt confessarij; illisq; suorum peccatorū lepram manifestent, quantumuis horridam; nihil enim occultando. Latetq; mysterium in illo verbo: *ostendite vos, sicut & in simili, ostende te,* quod alteri leproso dixit. atq; si distinctius diceret: *aperite vos totos sacerdoti, vt vos videat, & cognoscat interiùs & exteriùs, qui sicis: nihil mali occultando, omniū quæ feceritis, dixeritis, aut cui internum cōsensum præbueritis.* Spiritu itaq; obedientiæ, quia Christus ita iubet; & spiritu humilitatis, propter salutem animæ meæ, debeo me totum manifestare cōfessario; ferendo quidquid pudoris in hoc occurrit. O bone IESV, siquidem omnem meam lepram tu vides, & cognoscis: quid impedit, quod eandē tuus minister etiam videat! nolo Dñe honorē apud homines, quem apud te non habeā. Potuisses Domine iubere, leprā meam

toti

toti mundo manifestare, id quod iure merito mandare potuisses: sed cum satis tibi esse ostendas, si eam sacerdoti manifestem, id omnino faciam, ut ab ea me mundare velis.

DENIQUE perpendam, hos leprosos, dum irent, in ipso itinere fuisse mundatos, quia in oculis Dei voluntas pro facto reputatur. & ita perfectus peccatorum dolor, cum adiuncta ea confitendi voluntate sufficit, ad animæ salutem consequendam, & à lepra mundandam: quamuis nihilominus sit postea ad sacerdotem accedendum. Pro quibus omnibus laudandus à nobis est Christus Dominus, qui tot modis & viis facile reddiderit malorum nostrorum remedium.

PUNCTVM III.

VNVS a ex illis, ut vidit, quia mundatus a Luc. 17. 15. est, regressus est cum magna voce magnificans Deum, & cecidit in faciē ante pedes eius gratias agens: & hic erat Samaritanus. Respondens autē IESVS, dixit, nonne decem mundati sunt? & nouem vbi sunt? non est inuentus, qui rediret & daret gloriam Deo, nisi hic Alienigena: & ait illi, surge, vade, quia fides tua te saluum fecit.

HIC considerabo, propter nouem illos leprosos, maximā hominū partē; etsi cū aliqua necessitate premūtur, deuoti Deoq; importuni sint, fidemq; & fiduciā de eius misericordia habeant; quia ipsa eos necessitas ad id vrget: quam primū tamen desideratū beneficium acceperunt, & se sanitatem aut prosperitatem

III.

L

consecutos vident, Dei obliuisci, nec gratias, ut par est, agere: quod grauissimè ipsi Christo Domino nostro, displicere, ostédunt illa verba, quæ hac occasione tanto sensu ipse dixit: *nonne decem mundati sunt? & nouem vbi sunt?* & eodem modo loquendi vsus est Deus, quando peccauit Adam: cum ei dixit: *Adam vbi es?* quo ostendit Deus se ingratorum viam & gressus non probare, nec eos agnoscere; quia ipsi eum non agnoscunt.

Gen. 3. 9.

II.

DEINDE, propter leprosum Samaritanum, cõsiderabo, sæpè maximos peccatores, quando animæ salutē, aut aliud beneficiũ à Deo accipiunt, magis gratos se Deo ostédere: quia indignitatē suã agnoscentes pluris faciunt ipsius beneficiũ, tanquam in minus merentes collatum: quãuis ex alia parte esset rationi consentaneũ, iustos magis gratos se ostendere: & ita ad pudorē nouem leproforũ Hebræorũ dixit Christus: *non est inuentus qui rediret ac daret gloriam Deo, nisi hic Alienigena.* HINC discam, quanti referat, post confessionem & absolutionē acceptam, (vt suo loco dictũ est) recurrere statim ad gratias Christo Domino agendas ob munditiem & remissionē, quam mihi dedit, ea deuotiõne, qua hic Samaritanus fecit: de quo refert Scriptura, quòd *regressus est cũ magna voce magnificans Deum, & cecidit in facie ante pedes eius, atq; si illos vellent osculari, gratias agens ob acceptũ beneficium.* Est tamē simul perpendenda huius Samaritani prudentia, qua Christo Domino dicenti, *& nouem vbi sunt?*

1. part. Medit. 32.

sunt? nihil ipse respondit, ne eorū culpam & ingratitude[m] auget: sed attendit suæ gratiarū actioni, propter quam redierat: Vt hinc ego discam, non tribuere proximis culpā, etiam cū, ad id faciendum, offertur occasio.

DENIQUE perpendendū est, quanta modestia Christus Dñs de nouem leprosoꝝ ingratitudine sit conquestus dicens, *non est inuentus qui rediret & daret gloriam Deo.* non dixit qui daret mihi gloriam, aut gratias mihi ageret: vt nos doceret, eum, qui beneficium præstat, non sibi gratitudinem aut laudes petere debere, sed Deo, à quo omne datum optimum procedit. *Benignitas* quoque & *amor* est perpendendus quo Christus Samaritanum excepit, & cum eo locutus est; eum honorando, eiusque fidei sanitatem, quam acceperat, referendo. Estque fas credere, etiam à lepra infidelitatis & reliquorum peccatorum eundem liberasse, dimittendo plenè sanum in corpore & animo, ob illam gratitudinem, quam solus ex reliquis ostenderet. O Deus animæ meæ, quam te gratum ijs ostendis, qui erga te grati sunt, vt semper habeant vnde tibi sint grati. Semper, Domine, vellem gratus esse ob ingentia beneficia, quæ semper in me confers. quamuis parcus semper victusque maneam in hac parte. siquidem & ipsa mea gratitudo nouum est beneficium quod à te optimo benefactore meo recipio. cui sit honor & gloria per secula ob omnia bona, quæ tuis tribuis creaturis. Amen.